

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 28

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 ianuarie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 443 din 29 octombrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 alin. (3), art. 44 alin. (3) și ale art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2-6		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
5.641/2013. — Ordin al ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică pentru modificarea Ordinului ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 3.894/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de licență în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014, Ordinului ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 3.895/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de master în		vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014 și Ordinului ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 4.184/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de doctorat în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014	7-11
		5.734/2013. — Ordin al ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică privind cadrul general de organizare și desfășurare a admiterii în ciclurile de studii universitare de licență, de master și de doctorat pentru anul universitar 2014—2015	12-14
		8. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 392/2013 privind stabilirea condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească operatorii economici care comercializează produse de panificație pe teritoriul României	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 443**

din 29 octombrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 alin. (3), art. 44 alin. (3) și ale art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 alin. (3), art. 44 alin. (3) și ale art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Alexandrina Bordeianu în Dosarul nr. 11.233/4/2008 al Tribunalului București — Secția III-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 453D/2013 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 454D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Mariana Iovițu în Dosarul nr. 815/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele susmenționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor menționate.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 454D/2013 la Dosarul nr. 453D/2013, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Acesta pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că sunt incidente argumentele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie, oferind, ca exemplu, Decizia nr. 667 din 30 aprilie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 11.233/4/2008, **Tribunalul București — Secția III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 alin. (3), art. 44 alin. (3) și ale art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de

Alexandrina Bordeianu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva sentinței prin care a fost respinsă ca tardiv introdusă contestația la executare formulată împotriva unor titluri executorii.

Dosarul în cauză a fost înregistrat la Curtea Constituțională la data de 7 iulie 2013.

Prin Încheierea din 23 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 815/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție de neconstituționalitate ridicată de Mariana Iovițu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

Dosarul în cauză a fost înregistrat la Curtea Constituțională la data de 5 iulie 2013.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut asemănător, autorii acesteia susțin încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2), art. 21 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1), art. 44 alin. (1), art. 56 alin. (2) și ale art. 136 alin. (5), precum și ale art. 11 din Declarația universală a drepturilor omului.

Se arată, în esență, că modalitatea de comunicare a actului administrativ fiscal prin intermediul mijloacelor informatice conduce la încălcarea principiului egalității, a accesului liber la justiție, a dreptului la apărare și a dreptului de proprietate privată, deoarece implică, pentru partea interesată, posedarea anumitor cunoștințe în domeniul informaticii și al accesului la internet, nivel de cunoștințe pe care însă nu îl pot atinge toți justițiabilii. Un proces între autoritățile statului și cetățean cu privire la contestarea unui act administrativ fiscal nu este echitabil în situația în care statul are ca „mijloc de apărare reglementarea comunicării actului administrativ prin publicitate”, persoanele care fie nu au acces la internet, fie nu se pot deplasa la sediul organului emitent pentru a verifica dacă s-a afișat vreun act administrativ fiscal care îi privește fiind astfel prejudiciate.

În opinia autoarei excepției ce constituie obiectul Dosarului nr. 453D/2013, limbajul specific dreptului se caracterizează prin simplitate, rigurozitate, concizie și accesibilitate față de toți cetățenii, folosirea mijloacelor informatice și a internetului într-un domeniu atât de important care vizează drepturi fundamentale neavând ca rezultat decât o informare incorectă și discriminatorie.

În această cauză, contestația la executare formulată de autoarea excepției împotriva unor titluri executorii a fost respinsă ca tardiv introdusă, în condițiile în care comunicarea actelor administrative fiscale s-a efectuat prin publicarea anunțului pe pagina de internet a organului fiscal emitent și la ușa acestuia. Se susține că, în conformitate cu prevederile art. 46 din Codul de procedură fiscală, nu este permisă, în acest caz de comunicare a actelor, invocarea nulității absolute pentru lipsa unor elemente prevăzute de art. 43 alin. (2), și anume pentru lipsa semnăturii persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și a ștampilei organului emitent. Prin aplicarea coroborată a dispozițiilor art. 43 alin. (3), art. 44 alin. (3) și ale art. 46 din actul normativ criticat, autoarea excepției arată că se află în situația de a nu putea contesta acte administrative fiscale

abuzive și ilegale (conținând decizii de impunere corespunzătoare unor pretinse venituri calculate de organul fiscal pentru perioade când aceasta nu le obținea, dreptul său de a exercita profesia de avocat fiind suspendat prin decizie a Baroului București.)

Tribunalul București — Secția a III-a civilă, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 453D/2013, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Este atributul puterii legislative de a reglementa normele de procedură, astfel cum sunt și textele de lege criticate, așa încât nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 16, ale art. 21 sau ale art. 24 din Constituție. Comunicarea unui act de procedură prin publicitate, în condițiile în care, anterior, destinatarul său nu a fost găsit la domiciliul indicat, nu determină neconstituționalitatea reglementării legale din perspectiva îngădirii accesului liber la justiție. Totodată, instanța judecătorească apreciază că textele de lege examinate nu contravin nici prevederilor art. 56 din Constituție, referitoare la justetea contribuțiilor fiscale și nici celor ale art. 136 alin. (5) din aceasta, privind dreptul de proprietate privată.

Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 454D/2013, consideră că dispozițiile art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.288 din 2 decembrie 2008.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În ce privește dispozițiile art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, se arată că, prin Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, Curtea Constituțională a constatat că acestea sunt neconstituționale „în măsura în care se interpretează în sensul că organul fiscal emitent poate să procedeze la comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate, cu înlăturarea nejustificată a ordinii de realizare a modalităților de comunicare prevăzute la art. 44 alin. (2) lit. a)—d) din aceeași ordonanță.”

Critica de neconstituționalitate formulată în prezenta cauză nu invocă însă faptul că alegerea acestui tip de comunicare s-ar fi făcut cu ignorarea celorlalte tipuri de comunicare reglementate în varianta de act normativ aflată în vigoare la data ridicării excepției, ci se referă la faptul că prin această dispoziție legală se împiedică accesul la justiție al celor care nu au posibilitatea reală de a afla de comunicarea actului administrativ fiscal prin intermediul mijloacelor informatice. În privința acestei critici, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa (Decizia nr. 667 din 30 aprilie 2009 și Decizia nr. 891 din 6 iulie 2010) că Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 reprezintă o lege specială, care instituie reguli derogatorii de la cele stabilite de dreptul comun, justificat de interesul organelor fiscale de a aduce la cunoștința contribuabilului existența unei obligații fiscale al cărei creditor este însuși statul, într-o modalitate care să asigure efectivitatea luării la cunoștință a respectivului act administrativ fiscal. Potrivit aceleiași jurisprudențe constituționale, comunicarea actelor prin publicitate reprezintă o modalitate ultimă și subsidiară de comunicare a actelor administrative fiscale, folosită doar în cazul în care celelalte modalități de comunicare nu au putut fi îndeplinite din motive obiective. Totodată, Curtea a mai reținut că este apanajul exclusiv al instanțelor judecătorești de a constata folosirea abuzivă a acestui mod de comunicare a actelor administrative.

De altfel, prin modificările ulterioare ale art. 44 din ordonanța menționată, respectiv prin art. 44 alin. (2²), a fost stabilită, fără echivoc, care este ordinea tipurilor de comunicare a actului administrativ fiscal către contribuabil, ordine ce trebuie respectată de către organul fiscal.

În ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 față de pretinsa încălcare a art. 16, art. 21 și a art. 24 alin. (1) din Constituție, Guvernul, raportându-se la jurisprudența relevantă a Curții Constituționale (Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009), susține, în esență, că Parlamentul, în virtutea atribuției suverane de legiferare, conferită de art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, poate să prevadă elemente de validitate diferite pentru categorii diferite de acte juridice (în cauza de față, dispozițiile criticate reglementează elementele obligatorii ale actelor administrative fiscale, care sunt acte de drept public), fără ca prin aceasta să fie încălcat principiul egalității, al accesului liber la justiție sau dreptul fundamental la apărare. Un act administrativ fiscal, indiferent de mijloacele folosite pentru emiterea lui, cuprinde suficiente elemente pentru a putea fi identificat organul emitent, respectiv persoana împuternicită a organului fiscal care a emis acel act, aceasta putând fi trasă la răspundere disciplinară, civilă sau penală, după caz, în același condiții ca și persoana care a semnat și a ștampilat actul administrativ fiscal.

În aceeași ordine de idei, se arată că este firesc ca excepția privind elementele obligatorii ale actului administrativ fiscal, prevăzută de art. 43 alin. (3) din ordonanță, să fie păstrată și la reglementarea nulității absolute a acesteia, pentru lipsa unor elemente esențiale, nulitate reglementată de art. 46. Persoana interesată se va putea adresa instanței de judecată pentru constatarea nulității actului administrativ emis cu încălcarea prevederilor art. 46, fără ca textul criticat să încalce dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, referitoare la accesul liber la justiție.

În sfârșit, în ce privește invocarea, în motivarea excepției, a prevederilor art. 20 (cu referire la art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului), art. 44 alin. (1), art. 56 alin. (2) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție, se susține, pe de o parte, că aceste norme nu sunt incidente în cauză și, pe de altă parte, că simpla lor enumerare în cuprinsul sesizării de neconstituționalitate nu satisface exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 43 alin. (3) și ale art. 46 din Codul de procedură fiscală, sunt constituționale.

Față de criticile de neconstituționalitate referitoare la validitatea unor acte administrative fiscale chiar și fără anumite elemente obligatorii în alte cazuri (semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal și ștampila organului emitent), se arată, invocându-se jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 1.355 din 22 octombrie 2009), că legiuitorul, în virtutea calității sale de unică autoritate legiuitoare a țării, conferită de art. 61 alin. (1) din Constituție, poate să prevadă elemente de validitate diferite pentru categorii diferite de acte juridice. Prin urmare, dispozițiile legale criticate, mai sus indicate, reglementează elementele obligatorii ale actelor administrative fiscale, care sunt acte de drept public.

În privința actului administrativ fiscal la care face referire art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, că indiferent de mijloacele folosite pentru emiterea lui, acesta cuprinde suficiente elemente pentru a putea fi identificat organul emitent, precum și persoana împuternicită a organului fiscal care a emis acel act, aceasta putând fi trasă la răspundere, în aceleași condiții ca și persoana care a semnat și a ștampilat actul administrativ fiscal.

În ceea ce privește dispozițiile art. 44 alin. (3) din ordonanța criticată, Avocatul Poporului apreciază că este aplicabilă Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, prin care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea acestor norme juridice în măsura în care se interpretează în sensul că organul fiscal emitent poate să procedeze la comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate, cu înlăturarea nejustificată a ordinii de realizare a modalităților de comunicare prevăzute la art. 44 alin. (2) lit. a) — d) din aceeași ordonanță.

Totodată, Avocatul Poporului opinează în sensul că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, față de prevederile art. 16, 21, 44 și ale art. 136 din Constituție, referitoare la modalitatea de comunicare prin publicitate a actului administrativ fiscal. Astfel, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate, respectiv pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, este doar una dintre posibilitățile de aducere la cunoștința contribuabilului a actului emis în sarcina sa. Aceasta este o modalitate ultimă și subsidiară de comunicare a actelor întocmite de organele fiscale, având în vedere că enumerarea pe care o conține art. 44 din lege nu este întâmplătoare, ci indică o anumită ordine de prioritate în ceea ce privește aplicarea lor.

Totodată, se mai arată că accesul liber la justiție al contribuabilului este asigurat prin formularea contestației împotriva actelor administrative fiscale în condițiile art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, iar dispozițiile art. 44 nu pot fi contrare nici principiului egalității cetățenilor în fața legii, de vreme ce se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegiu sau discriminări pe considerente arbitrare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 43 alin. (3), art. 44 alin. (3) și ale art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 454D/2013, Curtea observă că, potrivit încheierii de sesizare, aceasta privește dispozițiile art. 44 din ordonanța mai sus menționată. Analizând, însă, motivarea autorului excepției, Curtea constată că obiectul acestei excepții este reprezentat, în realitate, doar de prevederile alin. (3) ale acestui articol, criticile de neconstituționalitate vizând exclusiv conținutul normativ al acestui alineat, și nu al întregului articol, format, la data invocării acestei excepții, din 4 alineate.

Având în vedere data la care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierile de sesizare din 21 mai 2010, respectiv din 23 februarie 2009, pe de o parte, și implicațiile Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, pe de altă parte, se pune problema dacă instanța de contencios constituțional urmează a avea în vedere textele de lege criticate în redactarea avută la momentul invocării excepției.

Potrivit Deciziei Plenumului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Examinând conținutul normativ al textelor de lege criticate la momentul invocării excepției, comparativ cu redactarea actuală a acestora, Curtea constată că, ulterior invocării excepției, numai art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 are în prezent o altă redactare decât cea inițială, fiind modificat prin art. 1 pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 30 ianuarie 2012, având următorul conținut: „(3) *Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul unui centru de imprimare masivă este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.*”

Aceleași dispoziții aveau, la momentul invocării excepției, următoarea redactare:

— Art. 43 alin. (3): „(3) *Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.*”

Dispozițiile alin. (2) al art. 43, la care textul invocat face trimitere, enumeră elementele pe care le cuprinde actul administrativ fiscal: a) denumirea organului fiscal emitent; b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele; c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz; d) obiectul actului administrativ fiscal; e) motivele de fapt; f) temeiul de drept; g) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii; h) ștampila organului fiscal emitent; i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația; j) mențiuni privind audierea contribuabilului.

Se constată, prin urmare, că, față de forma sa inițială, art. 43 alin. (3) conservă, în prezent, soluția legislativă criticată de autorul excepției, așa încât, în lipsa unor modificări substanțiale, Curtea Constituțională va examina toate cele trei dispoziții legale criticate în redactarea lor actuală.

Prevederile ce completează obiectul excepției de neconstituționalitate au următorul cuprins:

— Art. 44 alin. (3): „(3) *Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.*”;

— Art. 46: „*Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau*

a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.”

În susținerea neconstituționalității dispozițiilor legale menționate, autorii excepției invocă următoarele prevederi din Constituție: art. 16 alin. (2), potrivit cărora „Nimeni nu este mai presus de lege”, ale art. 21 alin. (1) și (2), care garantează accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1), în conformitate cu care „Dreptul la apărare este garantat”, art. 44 alin. (1), referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată, precum și a creanțelor asupra statului, art. 56 alin. (2), care consacră principiul așezării juste a sarcinilor fiscale și ale art. 136 alin. (5), potrivit cărora „Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.”

În plus, prin raportare la art. 20 din Legea fundamentală, sunt indicate și prevederile art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată, având în vedere următoarele argumente:

1. Dispozițiile art. 43 alin. (3) și ale art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt criticate prin coroborare, considerându-se că aceste texte legale îngăduiesc accesul liber la justiție, exercițiul dreptului la apărare și afectează, în final, dreptul de proprietate, prin aceea că nu permit invocarea nulității împotriva actului administrativ fiscal emis prin intermediul mijloacelor informatice, acesta fiind valabil, prin excepție de la regula generală, fără semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal și fără ștampila autorității emitente.

Curtea Constituțională a răspuns, în jurisprudența sa în materie, unor critici de neconstituționalitate asemănătoare, aceste considerente păstrându-și, pentru identitate de rațiune, valabilitatea și în prezenta cauză.

Astfel, Curtea a reținut că modalitatea de emisie a actului administrativ fiscal prin intermediul mijloacelor informatice nu afectează în niciun fel exercitarea deplină a drepturilor persoanelor cărora acel act se adresează. Așadar, un act administrativ fiscal, indiferent de mijloacele folosite pentru emiterea lui, adică act emis electronic sau nu, are aceeași forță juridică. Chiar dacă, din rațiuni practice, legiuitorul a prevăzut în mod explicit valabilitatea actului administrativ fiscal emis electronic în lipsa semnăturii persoanei împuternicite și a ștampilei organului fiscal emitent, un astfel de act cuprinde suficiente elemente pentru a putea fi identificat atât organul emitent, cât și persoana împuternicită a acestuia, pentru o eventuală răspundere disciplinară, civilă sau penală, după caz. O asemenea persoană va răspunde în fața legii în aceleași condiții ca și persoana care a semnat și ștampilat actul administrativ fiscal (în acest sens, a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, sau Decizia nr. 1.355 din 22 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 9 decembrie 2009).

Prin urmare, Curtea conchide că lipsa celor două elemente reprezintă excepția de la regula instituită de art. 43 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, text referitor la elementele sau condițiile de formă pe care le cuprinde actul administrativ fiscal. Excepția vizează în mod strict doar situația actelor administrative fiscale emise prin intermediul mijloacelor electronice și se justifică tocmai prin modalitatea aparte de emisie, în sens fizic sau material, a respectivului document, fără a avea nicio altă implicație asupra forței sale juridice.

În ce privește dispozițiile art. 46 din ordonanța criticată, Curtea reține că acestea reglementează instituția nulității sub aspectul elementelor esențiale ale actului administrativ fiscal. Aceste elemente, a căror lipsă atrage nulitatea actului, ce poate fi constată la cerere sau din oficiu, sunt: numele, prenumele și

calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal. Textul conține și o excepție de la regimul nulității, cu referire la situația prevăzută la art. 43 alin. (3) din Cod, ceea ce înseamnă că împotriva actului administrativ fiscal emis, în condițiile art. 43 alin. (2), prin intermediul mijloacelor informatice, nu poate fi invocată excepția nulității, acesta fiind valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.

Având în vedere cele deja statuate cu privire la dispozițiile art. 43 alin. (3), Curtea constată că dispozițiile art. 46 nu fac decât să ducă mai departe raționamentul ce stă la baza reglementării dispozițiilor art. 43 alin. (3). Așadar, exceptarea de la regimul general al nulității a acelor acte emise prin intermediul mijloacelor informatice, ce sunt valabile, potrivit legii, și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal și ștampila organului emitent, nu apare decât firească și logică.

Curtea mai reține, totodată, că actele administrative fiscale emise prin intermediul mijloacelor informatice reprezintă o categorie specială, distinctă de acte ale autorității fiscale, deoarece, potrivit alin. (4) al art. 43 din ordonanța criticată, acestea se stabilesc prin ordin al ministrului economiei și finanțelor. Prin urmare, însăși aceste acte sunt limitative, prevăzute strict în legislația în materie, astfel că este justificat ca și normele procedurale referitoare la regimul acestei categorii de acte să fie tot derogatorii și de strictă interpretare și aplicare.

Nu în ultimul rând, Curtea constată că, în virtutea prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție, ce conferă Parlamentului atributul de unică autoritate legiuitoare a țării, legiuitorul are dreptul ca, la instituirea regulilor de procedură, sub condiția respectării normelor fundamentale, să adopte normele apreciate ca fiind cele mai potrivite și eficiente, în funcție de specificitatea fiecărei materii reglementate, de obiectivele sau scopul actului normativ respectiv etc. Or, stabilirea, la art. 43 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, a condițiilor de validitate a actului administrativ fiscal emis prin intermediul unui centru de imprimare masivă (sau prin intermediul mijloacelor informatice, în vechea redactare), precum și a excepției de la regimul general al nulității actului administrativ fiscal, prevăzută de art. 46 din aceasta, reprezintă tocmai materializarea voinței legiuitorului în sensul adoptării unor norme speciale, adaptate domeniului reglementat — domeniul fiscal — și adresate, mai exact, categoriei distincte a actelor administrative fiscale emise prin intermediul unui centru de imprimare masivă.

În plus, Curtea constată că textele de lege în discuție conțin norme de procedură specifice domeniului fiscal, care vizează în egală măsură pe toți cei cărora li se adresează, fără a genera o stare de inegalitate sau de discriminare contrară art. 16 din Constituție. Actele administrative fiscale emise prin intermediul unui centru de imprimare masivă se stabilesc, potrivit art. 43 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, astfel că această categorie distinctă este determinată nu de destinatarul lor, ci de obiectul acestora. Acest element se constituie într-un criteriu obiectiv și rațional, care justifică, în lumina exigențelor ce caracterizează principiul egalității, tratamentul juridic diferit al acestei categorii de acte administrative fiscale față de celelalte — și implicit, al destinatarilor lor.

2. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (3) din ordonanța criticată, Curtea observă că, ulterior invocării acesteia, instanța de contencios constituțional a pronunțat Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 7 iulie 2011,

prin care a constatat că aceste norme sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că organul fiscal emitent poate să procedeze la comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate, cu înlăturarea nejustificată a ordinii de realizare a modalităților de comunicare prevăzute la art. 44 alin. (2) lit. a)—d) din aceeași ordonanță.

Curtea observă, însă, că motivele ce au determinat pronunțarea acestei soluții de admitere sub rezervă de interpretare nu se regăsesc și printre cele invocate de autorii prezentei excepții. În esență, aceștia sunt nemulțumiți cu privire la modalitatea de realizare a comunicării actului administrativ fiscal prin intermediul mijloacelor informatice, fără a invoca necesitatea stabilirii unei anumite ordini de prioritate între modalitățile reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, în redactarea de la momentul invocării excepției, și fără a reclama abuzul organului fiscal care ar proceda la comunicarea direct prin publicitate a actului administrativ fiscal, critici avute în vedere de Curtea Constituțională la pronunțarea respectivei decizii.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu intră sub incidența prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale” (în același sens, a se vedea Decizia nr. 275 din 23 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 2 iulie 2013, Decizia nr. 609 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 12 august 2011, sau Decizia nr. 1.470 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 18 decembrie 2009).

Curtea a mai examinat în precedent critici de neconstituționalitate referitoare la modalitatea de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate, conform procedurii reglementate de art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, reținând că dispozițiile legale menționate nu contravin normelor fundamentale privind accesul liber la justiție, dreptul la apărare și dreptul de proprietate, invocate și în prezenta cauză.

Curtea a arătat, de pildă prin Decizia nr. 1.288 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 22 decembrie 2008, că această procedură de comunicare prin afișare, concomitent, la sediul organului

fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului este doar una dintre posibilitățile de aducere la cunoștința contribuabilului a actului emis în sarcina sa.

În aceeași ordine de idei, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 667 din 30 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 26 iunie 2009, sau Decizia nr. 891 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 17 august 2010, că modalitatea de comunicare a actului administrativ fiscal prin publicitate, respectiv prin utilizarea internetului, reprezintă o modalitate ultimă și subsidiară de comunicare a actelor administrative fiscale, folosită doar în cazul în care celelalte modalități de comunicare nu au putut fi îndeplinite din motive obiective. Constatarea folosirii abuzive a acestui mod de comunicare a actelor administrative este apanajul exclusiv al instanțelor judecătorești, însă deja acest aspect ține de aplicarea și interpretarea legii. Numai instanța de judecată este cea competentă să stabilească dacă comunicarea prin publicitate a actului administrativ fiscal a fost efectuată în condițiile Codului de procedură fiscală.

Curtea constată că argumentele mai sus evocate, reținute cu prilejul respingerii, în precedent, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, își mențin valabilitatea și în ceea ce privește criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, în sensul că modalitatea de comunicare a actului administrativ fiscal prin publicitate, respectiv prin afișarea, pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a autorității administrației publice locale sau a consiliului județean, după caz, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului nu este de natură a îngreuna accesul liber la justiție și exercitarea dreptului la apărare.

Distinct de cele reținute, Curtea mai observă că invocarea art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitor la prezumția de nevinovăție, nu are nicio legătură cu conținutul juridic al normelor legale criticate, astfel că acest text nu poate avea incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandrina Bordeianu în Dosarul nr. 11.233/4/2008 al Tribunalului București — Secția III-a civilă, respectiv de Mariana Iovițu în Dosarul nr. 815/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 43 alin. (3), art. 44 alin. (3) și ale art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția III-a civilă și Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 3.894/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de licență în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014, Ordinului ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 3.895/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de master în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014 și Ordinului ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 4.184/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de doctorat în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014

Data fiind prevederea expresă din Hotărârea Guvernului nr. 268/2013 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2013—2014, care se referă la faptul că în cadrul cifrei totale aprobate se pot face transferuri de locuri între cicluri prin ordin al ministrului educației naționale, inclusiv pentru extensiuni universitare,

având în vedere faptul că există diferențe între cifra de școlarizare repartizată pentru fiecare instituție de învățământ superior de stat în parte, prin Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 3.894/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de licență în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014, Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 3.895/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de master în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014 și Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 4.184/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de doctorat în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014, și numărul efectiv de studenți admiși,

în vederea utilizării eficiente a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru finanțarea de bază, Ministerul Educației Naționale realizează corelarea numărului studenților înmatriculați pe cicluri de studii cu numărul de locuri din cifra de școlarizare, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 268/2013, în paralel cu analiza solicitărilor unor instituții de învățământ superior de stat privind transferul de locuri între cicluri în raport cu numărul de studenți, masteranzi și doctoranzi admiși sau suplimentarea cifrei de școlarizare pe cicluri de studii în raport de capacitatea de școlarizare și numărul de studenți admiși,

luând în considerare Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 5.578/2013 privind transferul de locuri între cicluri de studii universitare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale și ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică emit prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 3.894/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de licență în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 20 iunie 2013, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 3.895/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de master în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 20 iunie 2013, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 4.184/2013 privind repartizarea cifrei de școlarizare pentru studii universitare de doctorat în vederea admiterii la studii în anul universitar 2013—2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 19 iulie 2013, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Direcția generală învățământ superior și Direcția generală buget-finanțe și resurse umane din cadrul Ministerului Educației Naționale, precum și instituțiile de învățământ superior de stat vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie

p. Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

Universitatea	Cifra de școlarizare	
	Total	din care romi
Universitatea de Arte din Târgu Mureș	84	2
Universitatea „Politehnica” din Timișoara	2.250	4
Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara	630	2
Universitatea de Vest din Timișoara	2.040	30
Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara	580	5
Academia Tehnică Militară din București	160	0
Universitatea Națională de Apărare „Carol I” din București	0	0
Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” din București	55	0
Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București	425	0
Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov	45	0
Academia Navală „Mircea cel Bătrân” din Constanța	30	0
Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu	207	0
Institutul Medico-Militar	82	0

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 3.895/2013)

CIFRA DE ȘCOLARIZARE
pentru studii universitare de master alocată instituțiilor de învățământ superior de stat în anul universitar 2013—2014

Universitatea	Cifra de școlarizare
Universitatea „Politehnica” din București	3.600
Universitatea Tehnică de Construcții din București	800
Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București	80
Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București	725
Universitatea din București	3.450
Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București	60
Academia de Studii Economice din București	1.750
Universitatea Națională de Muzică din București	80
Universitatea Națională de Arte din București	153
Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale” din București	85
Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport din București	120
Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București	860
Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia	220
Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad	200
Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău	320
Universitatea „Transilvania” din Brașov	1.250
Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca	2.000
Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca	415
Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca	3.495
Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca	90
Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca	72
Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca	90
Universitatea „Ovidius” din Constanța	620
Universitatea Maritimă din Constanța	100
Universitatea din Craiova	1.620
Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova	45
Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați	785
Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași	1.750

Universitatea	Cifra de școlarizare
Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași	360
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași	2.300
Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa” din Iași	110
Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași	140
Universitatea din Oradea	765
Universitatea din Petroșani	210
Universitatea din Pitești	425
Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești	300
Universitatea „Eftimie Murgu” din Reșița	245
Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu	900
Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava	430
Universitatea „Valahia” din Târgoviște	425
Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu	125
Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș	200
Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș	60
Universitatea de Arte din Târgu Mureș	42
Universitatea „Politehnica” din Timișoara	1.600
Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara	320
Universitatea de Vest din Timișoara	1.150
Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara	35
Academia Tehnică Militară din București	56
Universitatea Națională de Apărare „Carol I” din București	49
Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” din București	70
Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București	110
Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov	0
Academia Navală „Mircea cel Bătrân” din Constanța	0
Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu	6

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 4.184/2013)

CIFRA DE ȘCOLARIZARE
pentru studii universitare de doctorat alocată instituțiilor de învățământ superior de stat în anul universitar 2013—2014

Universitatea	Cifra de școlarizare
Universitatea „Politehnica” din București	401
Universitatea Tehnică de Construcții din București	45
Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București	18
Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București	66
Universitatea din București	340
Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București	107
Academia de Studii Economice din București	110
Universitatea Națională de Muzică din București	15
Universitatea Națională de Arte din București	15
Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale” din București	15
Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport din București	14
Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București	65
Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia	18

Universitatea	Cifra de școlarizare
Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad	10
Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău	18
Universitatea „Transilvania” din Brașov	55
Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca*)	218
*) din care pentru Centrul de Nord din Baia Mare	15
Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca	79
Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca	325
Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca	85
Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca	15
Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca	15
Universitatea „Ovidius” din Constanța	25
Universitatea Maritimă din Constanța	10
Universitatea din Craiova	45
Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova	25
Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați	45
Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași	100
Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași	40
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași	210
Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa” din Iași	70
Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași	28
Universitatea din Oradea	23
Universitatea din Petroșani	20
Universitatea din Pitești	22
Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești	10
Universitatea „Eftimie Murgu” din Reșița	6
Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu	43
Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava	37
Universitatea „Valahia” din Târgoviște	30
Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu	4
Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș	15
Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș	36
Universitatea de Arte din Târgu Mureș	4
Universitatea „Politehnica” din Timișoara	90
Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara	30
Universitatea de Vest din Timișoara	80
Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara	25
Academia Tehnică Militară din București	4
Universitatea Națională de Apărare „Carol I” din București	0
Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” din București	0
Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București	0
Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov	0
Academia Navală „Mircea cel Bătrân” din Constanța	0
Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu	0

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind cadrul general de organizare și desfășurare a admiterii în ciclurile de studii universitare de licență, de master și de doctorat pentru anul universitar 2014—2015**

În conformitate cu prevederile art. 138, 142, 145, 151, 156, 158, 160, 163, 174, 176, 199, 200 și 277 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 133/2000 privind învățământul universitar și postuniversitar de stat cu taxă, peste locurile finanțate de la bugetul de stat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 441/2001, cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1.004/2002 privind stimularea elevilor și studenților care au primit distincții la olimpiadele școlare internaționale organizate pentru învățământul preuniversitar și a doctoranzilor care au obținut rezultate deosebite în activitatea de cercetare, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 404/2006 privind organizarea și desfășurarea studiilor universitare de masterat, al Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat și al Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale și ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică emit prezentul ordin.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește cadrul general pentru organizarea și desfășurarea admiterii în ciclurile de studii universitare de licență, de master și de doctorat pentru anul universitar 2014—2015 și introduce toate mecanismele astfel încât fiecare instituție de învățământ superior să elaboreze și să aplice propriul regulament de organizare a admiterii în programele de studii oferite, în concordanță cu misiunea proprie și strategia instituțională și în concordanță cu cerințele pieței forței de muncă.

(2) Asigurarea unui cadru general flexibil și eficient are drept scop atingerea obiectivului educațional privind stimularea excelenței instituțiilor de învățământ superior și a programelor de studii.

(3) În baza autonomiei universitare și cu condiția asumării răspunderii publice, instituțiile de învățământ superior organizează concurs de admitere pentru fiecare program și ciclu de studii universitare în vederea testării cunoștințelor și a capacităților cognitive, respectiv artistice sau sportive.

CAPITOLUL II**Organizarea admiterii**

Art. 2. — (1) Potrivit legii, instituțiile de învățământ superior organizează examene de admitere pentru fiecare ciclu de studii universitare.

(2) Examenele de admitere se organizează pe baza metodologiilor proprii de admitere stabilite de către fiecare instituție de învățământ superior în baza autonomiei universitare, cu respectarea prevederilor legale în vigoare și ale prezentului ordin.

(3) Conform legii, metodologia proprie de admitere, condițiile de admitere, inclusiv oferta anuală de școlarizare, în conformitate cu prevederile art. 138 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, sunt făcute publice în fiecare an de către universitate.

Art. 3. — (1) Pentru ciclul de studii universitare de licență, admiterea se organizează pe domenii de licență, la specializările/programele de studii acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu în cadrul instituției de învățământ superior, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) Pentru ciclul de studii universitare de master, admiterea se realizează la programele de studii legal înființate în cadrul instituției de învățământ superior, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3) Pentru ciclul de studii universitare de doctorat, admiterea se realizează în domeniile de studii universitare de doctorat aprobate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 4. — (1) Concursul pentru admiterea la toate formele de învățământ ale studiilor universitare menționate la art. 2 se poate organiza în sesiuni, înainte de începerea anului universitar.

(2) Perioadele sesiunilor de admitere, formele și probele de concurs se stabilesc prin metodologia proprie și se fac publice conform prevederilor legale în vigoare, prin afișare la sediul instituției de învățământ superior și prin publicare pe pagina web proprie.

Art. 5. — (1) Admiterea la studii universitare de licență se susține în limba română sau într-o limbă străină, pentru programele de licență la care școlarizarea este organizată în limba străină respectivă.

(2) Pentru programele de licență școlarizate în limba română, la solicitarea scrisă a candidaților care au susținut la bacalaureat și proba la limba și literatura maternă, examenul de admitere se poate susține și în limbile materne respective, cu respectarea autonomiei universitare.

Art. 6. — (1) Pentru studiile universitare organizate într-o limbă străină, admiterea va conține obligatoriu o probă de competență lingvistică, eliminatorie, notată cu admis/respins.

(2) Probele practice pentru testarea capacităților artistice sau sportive sunt eliminatorii și se vor nota conform metodologiei proprii.

CAPITOLUL III**Candidații la admitere**

Art. 7. — (1) La admiterea în ciclul de studii universitare de licență pot participa absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă.

(2) La admiterea în ciclul de studii universitare de master pot participa absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă ai studiilor universitare de lungă durată organizate conform Legii învățământului nr. 84/1995*), republicată, cu modificările și completările ulterioare, absolvenții cu diplomă de licență ai ciclului de studii universitare de licență organizate conform Legii

*) Legea nr. 84/1995 a fost abrogată prin art. 361 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011.

nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, cu modificările și completările ulterioare, precum și absolvenții studiilor efectuate în străinătate și recunoscute de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Educației Naționale ca fiind cel puțin studii universitare de licență.

(3) La admiterea în ciclul de studii universitare de doctorat pot participa absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă ai studiilor universitare de lungă durată organizate conform Legii nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, absolvenții cu diplomă de master ai ciclului de studii universitare de master organizate conform Legii nr. 288/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și absolvenții studiilor efectuate în străinătate și recunoscute de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Educației Naționale ca fiind cel puțin studii universitare de master.

(4) La admiterea în toate ciclurile de studii universitare pot participa și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene, în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români, inclusiv în ceea ce privește taxele de școlarizare. Recunoașterea studiilor efectuate de către aceștia în afara României se va realiza de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Educației Naționale înainte de înscrierea candidaților la concursul de admitere, fiecare candidat având obligația de a prezenta la înscrierea la concurs atestatul de recunoaștere a studiilor.

(5) La admiterea în toate ciclurile de studii universitare din învățământul superior militar, de ordine publică și siguranță națională pot participa și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene, cu respectarea reglementărilor specifice elaborate de ministerele de resort.

(6) La admiterea în toate ciclurile de studii universitare cu predare în limba română, cetățenii străini au obligația să prezinte un certificat de competență lingvistică pentru limba română eliberat de către instituții abilitate de Ministerul Educației Naționale.

Art. 8. — (1) Un candidat poate fi admis și înmatriculat ca student la cel mult două programe de studii concomitent, indiferent de instituțiile de învățământ care le oferă. Un candidat declarat admis poate beneficia de finanțare de la bugetul de stat pentru un singur program de licență, pentru un singur program de master și pentru un singur program de doctorat. Candidatul declarat admis la mai multe facultăți optează pentru programul de studii care va fi finanțat de la bugetul de stat, prin depunerea diplomei de bacalaureat sau a diplomei ciclului de studii universitare anterior absolvit, după caz, în original, la facultatea pe care dorește să o urmeze, respectând termenul de depunere stabilit de aceasta din urmă.

(2) Costurile aferente depășirii duratei învățământului gratuit, prevăzute de lege, se suportă de către studenți.

(3) În cadrul metodologiei proprii, instituțiile de învățământ superior pot stabili facilități sau condiții speciale referitoare la admiterea pentru programe de studii universitare de licență a candidaților care au obținut în perioada studiilor liceale distincții la olimpiadele școlare și/sau la alte concursuri naționale ori internaționale.

CAPITOLUL IV Înscrierea candidaților

Art. 9. — Instituțiile de învățământ superior vor aduce la cunoștința candidaților condițiile și documentele necesare pentru înscriere, prin afișare la sediul instituțiilor și pe pagina web proprie.

Art. 10. — (1) Candidații care au promovat examenul de bacalaureat/licență/disertație în sesiunile corespunzătoare anului școlar/universitar 2013—2014 prezintă la înscriere diploma de bacalaureat/licență/master sau adeverința eliberată de către instituția de învățământ, în care se menționează media generală, mediile obținute în anii de studiu, termenul de valabilitate și faptul că nu a fost eliberată diploma.

(2) În vederea înmatriculării, candidații admiși pe locurile finanțate de la bugetul de stat au obligația să depună, până la data stabilită prin metodologia proprie de admitere, diploma de bacalaureat/licență/disertație sau adeverința, pentru candidații care au promovat examenul de bacalaureat în sesiunea 2013—2014, în original, la secretariatul facultății/departamentului.

(3) Neprezentarea diplomei de bacalaureat/licență/disertație sau a adeverinței, în original, din vina exclusivă a candidatului admis, în termenul stabilit prin metodologia proprie de admitere, duce la pierderea locului finanțat de la bugetul de stat.

Art. 11. — Instituțiile de învățământ superior au obligația să restituie, după afișarea rezultatelor finale, în cel mult 48 de ore de la depunerea cererii și necondiționat, fără perceperea unor taxe, dosarele candidaților respinși sau ale celor care renunță la locul obținut prin admitere.

Art. 12. — (1) Instituțiile de învățământ superior pot percepe de la candidați, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, taxe de înscriere pentru organizarea și desfășurarea admiterii, în cuantumurile aprobate de senatele universitare și prevăzute în metodologia proprie. Aceste taxe se fac publice pe paginile web ale instituțiilor de învățământ superior.

(2) Senatele universitare pot prevedea, prin metodologiile proprii de admitere, scutirea de la plata acestor taxe sau reducerea lor.

(3) Potrivit legii, copiii personalului didactic aflat în activitate sunt scutiți de plata taxelor de înscriere la concursurile de admitere în învățământul superior și beneficiază de gratuitate la cazare în cămine.

CAPITOLUL V Rezultatele admiterii

Art. 13. — (1) Media generală minimă de admitere la studii universitare de licență, de master și de doctorat nu poate fi mai mică decât 5 (cinci) sau decât un număr minim de puncte echivalent.

(2) Media generală de admitere se calculează ca medie aritmetică sau medie ponderată a notelor obținute la probele examenului de admitere.

(3) La calculul mediei generale de admitere la studii universitare de licență și de master pot fi luate în considerare notele de la probele de bacalaureat, media de la bacalaureat, licență, conform metodologiei proprii.

(4) Mediile generale/Punctajele generale obținute de candidați la admitere sunt valabile pentru stabilirea ordinii de clasificare numai la instituția de învățământ superior la care aceștia au candidat, în conformitate cu metodologiile proprii de admitere.

(5) Ordinea de clasificare rezultată în urma admiterii va fi utilizată și pentru repartizarea locurilor finanțate de la bugetul de stat, acestea revenind celor mai bine clasificați candidați din fiecare domeniu.

(6) Metodologiile proprii de admitere ale instituțiilor de învățământ superior trebuie să prevadă criterii de departajare a candidaților, inclusiv în cazul mediilor egale obținute la examenul de admitere, astfel încât să nu se depășească capacitatea de școlarizare stabilită, conform prevederilor legale în vigoare.

(7) Înmatricularea studenților declarați admiși în urma concursului de admitere se face prin decizie a rectorului instituției de învățământ superior. După aprobarea înmatriculării, studenții sunt înscriși în registrul matricol sub un număr unic valabil pentru întreaga perioadă de școlarizare la specializarea/specializările/programul/programele de studii la care au fost admiși.

(8) Universitățile au obligația întocmirii contractelor de studii dintre studenți înmatriculați și rectorul universității.

Art. 14. — Rezolvarea contestațiilor este în exclusivitate de competența instituțiilor de învățământ superior, conform metodologiilor proprii de admitere. Nu se admit contestații pentru probele orale, de aptitudini sportive sau artistice. Decizia comisiei de contestații este definitivă.

Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie

București, 24 decembrie 2013.
Nr. 5.734.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 15. — Conducerile instituțiilor de învățământ superior au întreaga responsabilitate pentru organizarea și desfășurarea examenului de admitere pentru fiecare ciclu de studii universitare.

Art. 16. — Prevederile prezentului ordin vor fi duse la îndeplinire de Direcția generală învățământ superior din cadrul Ministerului Educației Naționale și de instituțiile de învățământ superior acreditate sau autorizate provizoriu să organizeze activități de învățământ superior, potrivit legii.

Art. 17. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,
Mihnea Cosmin Costoiu

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 392/2013 privind stabilirea condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească operatorii economici care comercializează produse de panificație pe teritoriul României

Având în vedere prevederile art. 8, 18 și ale art. 20 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 392/2013 privind stabilirea condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească operatorii economici care comercializează produse de panificație pe teritoriul României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 16 decembrie 2013, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — În sensul prezentului ordin următorii termeni se definesc astfel:

a) *pâine* este produsul de panificație preparat dintr-un aluat obținut din diferite sortimente de făina, utilizate în amestec ori singure, cu sau fără alte ingrediente, frământat cu apă, afânat prin fermentația drojdiei și precopt/copt, inclusiv în stare congelată, dar la care nu s-au adăugat miere, ouă, brânză sau fructe, care are un conținut de zahăr în substanța uscată de maximum 5% din greutate și grăsimi în substanța uscată de maximum 5% din greutate și care prezintă cantitatea netă de minimum 300 de grame, creșterea acesteia fiind permisă numai din 100 în 100 de grame;

b) *specialități de panificație* sunt cornurile, chiflele, batoanele, covrigii, minibaghetetele, franzeluțele și împletiturile, care se încadrează în grupa produselor de brutărie la codul CAEN/CPSA 1071, care au compoziția pâinii, astfel cum este definită la lit. a) și care prezintă cantitatea netă de maximum 150 de grame;

c) *aditivi alimentari, auxiliari tehnologici* — conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari;

d) *enzimă alimentară* — este definită conform art. 3 alin. (2) lit. a) din Regulamentul (CE) nr. 1.332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare și de modificare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1.493/1999 al Consiliului, a Directivei 2000/13/CE a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 258/97.”

2. **La articolul 6, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — (1) Produsele de panificație ambalate trebuie să prezinte prin etichetare următoarele elemente pentru asigurarea informării corecte, complete și precise a consumatorilor:

— denumirea sub care se vinde produsul;

— lista cuprinzând ingredientele;

— cantitatea din anumite ingrediente sau categorii de ingrediente conform prevederilor art. 8 din Normele metodologice privind etichetarea alimentelor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 106/2002, cu modificările și completările ulterioare;

— cantitatea netă;

— data durabilității minimale;

— condițiile de depozitare sau de folosire, atunci când acestea necesită indicații speciale;

— denumirea sau denumirea comercială și sediul producătorului ori ale ambalatorului sau ale distribuitorului înregistrat în Uniunea Europeană;

— locul de origine sau de proveniență, dacă omiterea acestuia ar fi de natură să creeze confuzii în gândirea consumatorilor cu privire la originea sau la proveniența reală a produsului;

— instrucțiuni de utilizare, atunci când lipsa acestora poate determina o utilizare necorespunzătoare;

— o mențiune care să permită indicarea lotului; se exceptează cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine;

— ingredientele cu efecte alergene cuprinse în anexa nr. 1f) la Normele metodologice privind etichetarea alimentelor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 106/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

3. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Pentru produsele de panificație neambalate sunt acceptate scăderi ale cantității nete datorate pierderii de umiditate, pe durata de valabilitate, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) În cazul produselor de panificație provenite din aluaturi precoapte, congelate sau semicongelate, precum și al produselor provenite din țări membre ale UE sunt acceptate

scăderi ale cantității nete datorate pierderii de umiditate stabilite și valabile legal în acele țări, sarcina probei revenind operatorilor economici care comercializează produsele.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) pâinea cu o cantitate netă mai mare de 1.000 de grame, care se cântărește la locul de vânzare și care se poate vinde porționată, produsele cu destinație specială, ambalate și avizate conform legislației speciale în vigoare, precum și produsele cu destinație religioasă.”

4. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Produsele de panificație se comercializează în unități autorizate pentru comercializarea produselor alimentare, cu respectarea condițiilor igienico-sanitare prevăzute de legislația în vigoare. În cazul magazinelor generale, produsele de panificație se comercializează în zone special amenajate astfel încât să nu intre în contact cu alte produse.”

5. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa ce face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la aceeași dată cu data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 392/2013 privind stabilirea condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească operatorii economici care comercializează produse de panificație pe teritoriul României.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Bogdan Cristian Nica

București, 10 ianuarie 2014.
Nr. 8.

ANEXĂ

(Anexa la Ordinul nr. 392/2013)

Scăderi ale cantității nete pentru pâine datorate pierderii de umiditate pe durata de valabilitate

Nr. crt.	Cantitatea netă a pâinii (g)	Scădere a cantității pentru 24 de ore — maximum (%) —
1.	300	8
2.	400	6
3.	500—1.000	4
4.	> 1.000	< 4
5.	Specialități	8

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

